

Sygn. akt III Cz 548/21 p-II

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lutego 2022 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia Sądu Okręgowego Roman Troll

po rozpoznaniu w dniu 8 lutego 2022 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Z. G.

przeciwko Bankowi (...) Spółce Akcyjnej w W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 3 października 2019 r., sygn. akt I C 549/19

w przedmiocie zażalenia powoda

na rozstrzygnięcie zawarte w pkt II wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach

z dnia 6 października 2021 r., sygn. akt III Ca 1495/19

postanawia:

oddalić zażalenie powoda.

SSO Roman Troll

Sygn. akt III Cz 548/21

UZASADNIENIE

Zaskarżonym rozstrzygnięciem, zawartym w pkt. II wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach z 6 października 2021 r., sygn. akt III Ca 1495/19, zasądzono od powoda na rzecz pozwanej 6075 zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania odwoławczego. W uzasadnieniu Sąd Okręgowy wskazał, że na koszty złożyły się: opłata od apelacji poniesiona przez pozwaną - 3375 zł oraz wynagrodzenie jego pełnomocnika, które ustalono na podstawie § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w związku z § 10 ust. 1 pkt 1 tego rozporządzenia. W zakresie kosztów wynagrodzenia pełnomocnika Sąd Okręgowy zaznaczył, że miał na uwadze wartość przedmiotu sporu wskazaną przez powoda na 5000 zł w pozwie, zaakceptowaną przez Sąd Rejonowy, niemniej jednak, bacząc na zakres w jakim orzekł Sąd Rejonowy - pozbawiając tytuł wykonawczy wykonalności, co do całości kwoty z niego wynikającej, tj. 67500 zł, a nie jak żądał tego powód, co do 5000 zł - to słusznie jako wartość przedmiotu zaskarżenia w apelacji wskazano właśnie 67500 zł, a nie 5000 zł; wskazana wartość przedmiotu zaskarżenia rzutowała z kolei na wysokość kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów wynagrodzenia pełnomocnika pozwanej. Sąd Okręgowy wskazał bowiem, że Sąd Rejonowy orzekł ponad żądanie pozwu w całości pozbawiając tytuł wykonawczy wykonalności. Orzeczenie o kosztach postępowania odwoławczego zapadło na podstawie art. 98 k.p.c. w związku z art. 108 § 1 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności

za wynik postępowania, gdyż pozwana postępowanie odwoławcze wygrała w całości, co doprowadziło też do oddalenia powództwa.

Z zażaleniem na opisane rozstrzygnięcie, dotyczące kosztów postępowania apelacyjnego, wystąpił powód. Zarzucił mu naruszenie art. 98 § 1 k.p.c. w związku z § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz § 10 ust. 1 tego rozporządzenia w związku z art. 25 k.p.c., art. 26 k.p.c., art. 368 § 2 k.p.c. oraz art. 321 k.p.c. poprzez ponowne zbadanie przez Sąd Okręgowy, rozpoznający apelację od wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku, wartości przedmiotu sporu, co skutkowało przyjęciem wyższej kwoty wyjściowej, w oparciu o którą ustalono wynagrodzenie pełnomocnika pozwanej obciążające powoda.

Przy tak postawionych zarzutach wniósł o zmianę tego orzeczenia i zasądzenie kosztów postępowania według wartości przedmiotu sporu ustalonej przez Sąd Rejonowy; ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Gliwicach do ponownego rozpoznania. Nadto, domagał się zasądzenia od pozwanej kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Sąd Okręgowy rozpoznał zażalenie na posiedzeniu niejawnym w składzie jednego sędziego [por. art. 397 § 1 k.p.c. w związku z art. 15zszs¹ pkt 4 ustawy z 2 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (t.j. Dz. U. poz. 1842 ze zm.) oraz art. 6 ust. 1 i 2 ustawy z 28 maja 2021 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1090), ta regulacja obowiązuje od 3 lipca 2021 r.]

Rację ma skarżący w zakresie twierdzenia, że wartość przedmiotu sporu podlega weryfikacji z urzędu na etapie wstępnym postępowania sądowego, a w dalszym toku na ewentualny zarzut pozwanego, zgłoszony przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy. Ponowne badanie w dalszym toku postępowania tej wartości jest wykluczone. Taki sposób procedowania wynika z wymienionych przez skarżącego art. 25 k.p.c. i art. 26 k.p.c. Czym innym jest jednak wartość przedmiotu sporu, a czym innym wartość przedmiotu zaskarżenia. Pojęcia te nie są ze sobą tożsame.

Wartość przedmiotu zaskarżenia w postępowaniu apelacyjnym wyznaczają zarzuty podniesione przez stronę apelującą, zrelatywizowane do istniejącego substratu zaskarżenia.

W tej sprawie substrat ten stanowiła całość wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku z 3 października 2019 r. Wyroku, którym – co wymaga podkreślenia – Sąd Rejonowy orzekł, co do pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego, który opiewał na 67500 zł, w całości. Skoro zaskarżono apelacją całość orzeczenia, to w istocie zaskarżono je w zakresie wskazanej kwoty, a nie 5000 zł, którą powód podał jako wartość przedmiotu sporu. Inną sprawą jest, że powód domagał się pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności, co do 5000 zł. Sąd Rejonowy, na co zwrócił uwagę Sąd Okręgowy w postępowaniu apelacyjnym, orzekł ponad żądanie pozwu (art. 321 § 1 k.p.c.). W takiej sytuacji, zgodnie z art. 368 § 2 k.p.c., wartość przedmiotu zaskarżenia oznaczona może być na kwotę wyższą od wartości przedmiotu sporu wskazanej w pozwie.

Bezpośrednią konsekwencją rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego, którym pozbawiono tytuł wykonawczy wykonalności w całości, było poszerzenie ewentualnego zakresu zaskarżenia, który przy rozstrzygnięciu Sądu Rejonowego, wydanym zgodnie z art. 321 § 1 k.p.c., nie wykroczyłby ponad 5000 zł.

W żadnym wypadku nie doszło więc do ponownego badania wartości przedmiotu sporu. Niezależnie od powyższego Sąd Okręgowy zauważa, że nie jest wykluczonym w toku postępowania apelacyjnego zbadanie prawidłowości wskazanej wartości przedmiotu zaskarżenia, co wynika z art. 386 § 2 zd. 3 k.p.c. Z zapatrywaniem tym koresponduje treść postanowienia Sądu Najwyższego z 6 kwietnia 2007 r. (sygn. akt II PZ 12/07, Lex nr 396089).

Art. 386 § 2 k.p.c. sam zresztą skarżący powołał, jako ten, któremu Sąd Okręgowy miał uchybić, co z przyczyn wyżej opisanych jest oczywiście bezzasadne.

Nie naruszył też Sąd Okręgowy art. 321 §1 k.p.c.; istotnie nawiązał do tej regulacji, niemniej jednak w kontekście słusznie dokonanej oceny orzeczenia Sądu Rejonowego, która skutkowałą stwierdzeniem, że kontrolowane wówczas orzeczenie regułą z art. 321 § 1 k.p.c. naruszyło. W zaskarżonym orzeczeniu Sąd Okręgowy nie wyszedł ponad żądanie apelującej.

Sąd Okręgowy w sprawie o sygn. akt III Ca 1495/19 prawidłowo stwierdził, że wartość przedmiotu zaskarżenia, wskazana przez apelującą, wynosiła 67500 zł. Dlatego też, zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c. w związku z art. 108 § 1 k.p.c., § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz § 10 ust. 1 pkt 1 tego rozporządzenia ustalić należało wysokość kosztów procesu, w tym wynagrodzenia pełnomocnika pozwanego biorąc pod uwagę wskazaną prawidłowo wartość przedmiotu zaskarżenia. W toku postępowania odwoławczego wartością sprawy w rozumieniu § 2 pkt 6 powołanego rozporządzenia jest wartość przedmiotu zaskarżenia, gdyż co do tej kwoty aktualny pozostaje spór na tym etapie postępowania. Wartość przedmiotu sporu ustalona przed Sądem Rejonowym natomiast może, ale nie musi pokrywać się z wartością przedmiotu sporu, o czym nadmieniono wyżej.

Dlatego też zarzuty zażalenia okazały się bezzasadne.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o art. 385 k.p.c. w związku z art. 397

§ 1 i 2 k.p.c., art. 15zsz¹ pkt 4 ustawy z 2 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw, art. 6 ust. 1 i 2 ustawy z 28 maja 2021 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw i art. 394² § 2 k.p.c., należało orzec jak w sentencji.

SSO Roman Troll